

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo . . . » 13.000
	Letna inozemstvo, USA dol. . . 15
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 3 (1486)

Gorica - četrtek, 19. januarja 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Boleč udarec primorskemu človeku Zapletena vladna kriza

V slovenskem zamejstvu se dogajajo čudne reči.

Še pred kratkim je barometer odnosov med matično Slovenijo in zamejstvom kazal najlepše. Saj je 10. decembra lani, to je pred dobrim mesecem, odposlansvo Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije pod vodstvom svojega predsednika Mitje Ribičiča opravilo uradni obisk pri deželni Slovenski skupnosti.

O tem obisku je izčrpno in naklonjeno poročal tudi naš list in podčrtal pozitivno vzdušje, v katerem je to srečanje potekalo, ne glede na različna ideološka izhodišča obeh partnerjev. S tem je SR Slovenija prek svoje delegacije jasno vzela na znanje obstoj edine slovenske politične organizacije z izvoljenim predstavništvom, ki jo imajo Slovenci v Italiji, in tudi njeni blistveni ideološki sestavini: slovenstvo in pluralizem.

Med razgovori na omenjenem obisku — od Trsta prek Brd do Višarj — je bil še posebno videti spravljen s temi dejstvi predsednik Mitja Ribičič.

Toda eno je diplomatsko komplimentiranje, drugo pa so dejstva: in zamejskega Slovenca zanimajo predvsem dejstva.

NEPRIJETNA DEJSTVA

Eno takšnih dejstev je, da — ne vemo po kakšni odločbi — pisatelj Boris Pahor ne bi smel vstopiti v SR Slovenijo, če bi se pojavil na meji.

To se je med božičnimi prazniki tudi zgodilo.

Pisatelj Pahor je hotel 28. decembra prisostvovati v Dutovljah razpravi, kamor ga je zemljemerec klical v zvezi z neko zapuščinsko zadevo. Na meji v Sežani so mu službujoči jugoslovanski organi rekli, da ne sme vstopiti.

Isti dan je o tem poročal tržaški radio in prinesel tudi intervju s Pahorjem.

Treba je reči, da je novica povzročila med ljudmi moreč vtis. Tako moreč, da se človek sprašuje, ali se oblasti v Ljubljani pravzaprav zavedajo, do kakšne mere so ranili primorskega človeka.

Boristu Pahorju je mogoče očitati marsikaj kakor vsakomur: toda prav tako mu je treba priznati izredno ljubezen do slovenstva v celoti in do trpečega slovenstva na naših tleh še posebej.

Zakaj torej takšen ukrep, ki ni bil podvzet proti nobenemu vodji tržaškega MSI, proti nobenemu fašistu, pač pa proti povratniku iz nemških taborišč in pristašu OF ter socialisu Borisu Pahorju, prvemu tržaškemu slovenskemu književniku in članu Društva slovenskih pisateljev?

Na to vprašanje je v omenjenem intervjuju prizadeti odgovoril, da je po vsej verjetnosti šlo za represalijo, ker se je zavzemal za osvoboditev Miklavčiča in časnikarja Blažiča. Ta dva — aktivna člana OF med vojno — sta bila obsojena zaradi neklih člankov v reviji Zaliv, in to v zvezi z znano Kocbekovo afero.

Človek se vpraša: ali ni Pahor delal to, kar je v demokratični družbi za urednika ne samo edino moralno, ampak je tudi njegova dolžnost, namreč da brani svoje sodelavce?

Toda tu je še en absurd: Miklavčič in Blažič sta bila namreč ob novembrski amnestiji izpuščena na svobodo.

SAMO ENA RAZLAGA

Cemu torej takšen ukrep proti Pahorju, ki v svoji obrambi obsojencev ni posegel po kakšnih skrajnostnih sredstvih? Poleg tega se je to zgodilo sredi božičnega odmoru beograjske konference o človeških pravicah!

Matična oblast verjetno ne računa, da bo s tem uklonila človeka, kakršen je Boris Pahor.

Ostaja zato samo ena razlaga: da ukrep sam meri prek Borisa Pahorja drugam, da gre za obliko pritiska na slovenski demokratični tabor, na njegovo idejno in politično neodvisnost.

To je splošen vtis med politično osveščenimi ljudmi na Tržaškem in Gorlškem. Če ta vtis drži, potem moramo samo

obžalovati skrajno nepolitličnost takega ukrepa, ki na veliko podira med zamejskimi Slovenci ugled matične domovine. Jasno je namreč, da takšno ravnanje s pisateljem Pahorjem meče čudno luč na decembrski obisk. Ta dogodek je očiten udarec po osveščenosti narodno neupogljivih in demokratično orientiranih Slovencev.

Kaj menijo o zadevi člani Društva slovenskih pisateljev, katerega član je pisatelj Boris Pahor?

P.s.s.

Komisija za slovensko manjšino umeščena

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je z zadovoljstvom sprejelo vest o ustanovitvi posebne komisije, katere naloga bo izdelati zakonski osnutek za celovito zaščito vprašanj, ki zadevajo slovensko narodno skupnost v Italiji. SSK jemlje na znanje dejstvo, da je predsednik vlade Andreotti držal obljubo, ki jo je dal slovenski delegaciji, ki je bila sprejeta v vladni palači 9. avgusta letos. Prva seja komisije je bila v Rimu v ponedeljek 16. januarja.

Ob tem pa tajništvo SSK ugotavlja naslednje:

1. V vladno komisijo je bilo imenovanih le pet Slovencev (skupno 20 članov), od teh so štirje iz Trsta, eden iz Gorice (zastopnik Slovenske skupnosti prof. Albin Sirk), iz videmske pokrajine pa žal ni nikogar, kar bo nedvomno oviralo delo komisije.

2. Komisija žal ni paritetna, kot je bila za Južno Tirolsko, temveč je v njej le četrtina slovenskih članov. To dejstvo bo gotovo otežkočalo delovanje komisije same, saj je nevarnost, da bodo v njej Slovenci bolj objekt kot subjekt obravnavanja in reševanja svojih narodnih pravic. Deželno vodstvo izraža — zaključuje tiskovno poročilo SSK — upanje, da bo kljub tem okoliščinam posebna komisija čimprej izdelala tak zakonski predlog, ki bo vladi in parlamentu trdna opora v dokončnem sprejetju zakona, ki naj celovito reši vsa odprta vprašanja slovenske narodne skupnosti, ki so zdaj po Osimskem sporazumu prešla v novo obdobje pravične ureditve.

SSK ob koncu želi slovenskim predstavnikom v rimski komisiji veliko vztrajnosti v zagovarjanju slovenskih pravic, ki jih kot slovenska narodna skupnost zagovarjamo že vse povojno obdobje.

■ V ZDA je umrl kot žrtev raka senator Hubert H. Humphrey, star 66 let. Bil je večkrat med aspiranti za predsednika ZDA s strani demokratske stranke. Leta 1964 je bil ob predsedniku Johnsonu izvoljen za podpredsednika, leta 1968 pa je izgubil predsedniške volitve nasproti Nixonu z razliko pol milijona glasov.

Zadnja Andreottijeva enobarvna vlada, sestavljena iz samih demokristjanov, je nastala 30. julija 1976 v nenormalnih okoliščinah in 16. januarja letos prav tako v nenormalnih okoliščinah odstopila. Nenormalno je bilo, da se je držala na oblasti ob pomoči levičarskih in laičnih strank, ki so ji omogočile delo s tem, da so se zdržale glasovati proti njej. Nenormalen pa je bil tudi konec vlade. Ni padla zaradi glasovanja v parlamentu, temveč zaradi sklepa vodstev strank, ki so jo v parlamentu podpirale z vzdržanjem glasov.

OČETJE ZADNJE KRIZE

Prvi, ki so jo začeli pripravljati, so bili republikanci, ki so lani v oktobru javili Andreottiju, da ga ne mislijo več podpreti z abstinenco pri glasovanjih, ker da vlada nima pravega programa za težki položaj, v katerem se Italija nahaja. Andreotti jim je odgovoril, da je bila pobuda republikancev, ko v državi narašča nasilje in se zapleta gospodarsko stanje, vse prej kot v korist stabilnosti v Italiji.

Republikansko negodovanje so spretno izrabili komunisti, ki se že dolgo pripravljajo, da na ta ali drugi način pridejo v območje oblasti. Postavili so maksimalno zahtevo po vladi »narodne enotnosti«, v kateri bi seveda bili tudi komunistični ministri. Ker pa to pot verjetno tega še ne bodo mogli doseči, bi se po besedah Gerarda Chiaramonteja zadovoljili tudi z vladno, v kateri bi bili poleg demokristjanov še taki, ki so pod vplivom PCI. Komunistična partija bi se v bodoče ne vzdrževala več, temveč sodelovala pri sestavljanju programa nove vlade. Ta podpora naj bi trajala toliko časa, dokler bi bila Italija v stanju splošne stiske. Šele po tem stanju bi vsaka stranka spet avtonomno delovala. Toda, kdo bo odločil, kdaj bo v Italiji stanje splošne stiske ponehalo? La Malfa, voditelj republikancev pravi, da to lahko traja deset let. V tem času naj bi se komunisti utrdili na oblasti in jo končno tudi prevzeli.

Socialisti so že davno stranka brez svojega obraza. Zahtevajo, da bi bili komunisti v vladi, a se istočasno silno bojijo, da bi se ti sporazumeli z demokristjani za njihovim hrbtom. Med seboj so močno razklani, a obenem odklanjajo sodelovanje z DC brez PCI.

Se manj pomenijo socialdemokrati (PSDI), ki so tudi pomagali pri rušenju Andreottija. Pravijo,

da niso za neposredni vstop komunistov v novo vladno, a posredno naj le bodo zraven, oziroma naj se jim da kaj več kot so imeli do sedaj.

PAMETEN NASVET

Ob položaju, ki je nastal, je težko predvidevati, kako se bo kriza zapletla in koliko časa bo trajala. Pač pa se lahko izrazijo želje. To je storil dnevnik italijanskih katoličanov »L'Avvenire«, ki je zapisal:

»Eno samo željo imamo: da v sedanjih okoliščinah, ko je pod pritiskom, krščanska demokracija ohrani svojo enotnost in ne izgubi svoje identitete; da je sposobna oblikovati jasne predloge, izogibajoč se dvomnosti; da bo znala najti pravilne rešitve; da ne bo pri volivcih pustila vtisa, da ji je malo mar njihov glas in njihovo stališče; da je zmožna gledati z realizmom na dogodke, pa istočasno ohraniti ideale, zaradi katerih je nastala in jih izpoveduje. Politika je brez dvoma umetnost možnega; toda če naj vzbuja zapanje, mora biti tudi umetnost doslednosti in poguma.«

OPOZORILO IZ SEVERNE AMERIKE

Negodovanje, zadrego, pa tudi odobravanje je povzročila izjava, ki jo je glasnik severnoameriške vlade Hodding Carter prebral zbranim časnikarjem po zaključku pogovorov, katere je imel se-

vernoameriški poslanik v Rimu Richard Gardner s predsednikom Carterjem in zunanjim ministrom ZDA Vancejem.

»Zadnji dogodka v Italiji — je rečeno v izjavi — so pri nas povzročili zaskrbljenost. Drži, da so naši zavezniki v Zahodni Evropi neodvisne države in zato je izključna zahteva njih državljanov, da izbirajo, kako naj se vlada. Istočasno pa smatramo za svojo dolžnost, da našim zaveznikom in prijateljem jasno izrazimo naše gledanje. Nismo pristaši vstopa komunistov v vladno območje držav Zahodne Evrope, nasprotno, hoteli bi, da se v teh državah zmanjša vpliv komunistov. Menimo, da se to najprej doseže, če znajo demokratične stranke potom učinkovite vlade zadovoljiti socialne potrebe prebivalstva.«

»ZDA in Italija imata skupne globoke vrednote in skupne demokratične interese. Ne verujemo, da so komunisti soglasni s temi vrednotami in interesi. Prav kadar se mora demokracija soočiti s težkimi nalogami, se morajo njeni voditelji pokazati močni v zavrnitvi rešitev, ki jih nudijo nedemokratične sile«. Demokristjani, socialisti, socialdemokrati in republikanci, če so resnični demokrati, s čimer se tako radi postavljajo, bodo imeli te dni dovolj priložnosti pokazati, ali imajo v svojih vrstah močne in pogumne voditelje. Narod jih bo opazoval, sodil in če potreba, tudi obsodil.

Sv. oče brani človečanske pravice

■ Sv. oče Pavel VI. je sprejel v soboto 14. januarja diplomatske predstavnike 39 držav, ki so zastopani v Vatikanu in jim spregovoril o raznih svobodinah, ki pritičejo človeku: o verski svobodi, o enakopravnosti ras in o praviči do telesne in psihične nedotaknjenosti. Glede verske svobode je dejal, da hočejo nekatere ideologije odpraviti vero v Boga, češ da je verovanje znak slabosti in človeške odtujenosti. Dejansko pa prav vera dela ljudi svobodne in pogumne, brez strahu pred pritiskom, nasiljem in celo smrtjo. Kar se tiče rasne enakosti, je dejal, da je ta problem zlasti v Afriki še vedno aktualen. Cerkev je že leta 1937 obsodila v okrožnici »Mit brennender Sorge« mit čiste rase. Tudi pravica do telesne in psihične nedotakljivosti je vedno ena tistih pravic, ki jih Cerkev brani od zibelke do groba. Papež je omenil fizično nasilje nad zaporniki, mučenja med zasliševanji, nečloveško stanje po zaporih (kar je v veljavi zlasti v južnoameriških diktaturah), zelo ostro pa je obsodil tudi zapiranje političnih oporečnikov v umobolnice, kar se rado dogaja v Sovjetski zvezi. »Je to zares težak zločin,« je dejal sv. oče, ki zahteva odločne protiukrepe človeške družbe.

■ Ob zaključku svojega uradnega obiska v Rimu se je izraelski zunanji minister Dayan ustavil še v Vatikanu, kjer ga je 12. januarja sprejel sv. oče Pavel VI. Papež je ponovil znano stališče Apostolskega sedčja, naj bi imeli sveti kraji v Jeruzalemu mednarodnopravni položaj. Dayan pa je v svojem odgovoru preskočil to žgočo zadevo in opisal, kaj vse je do sedaj izraelska vlada storila za zaščito svetih krajev. Zdi se, da je bilo to srečanje med papežem in Dayanom glede svetih krajev povsem brezplodno.

■ Sv. oče Pavel VI. je imenoval dosedanjega apostolskega administratorja praške nadškofije 77-letnega Františka Tomašeka za rezidencialnega nadškofa. Obenem so bile urejene meje škofij na Slovaškem, katerih deli so še vedno uradno pripadali

avstroogrski nadškofiji na Madžarskem. Slovaška škofija Trnava je postala nadškofija, v katero je vključenih pet škofij: Nitra, Banská Bystrica, Spis, Rožnava in Košice. K zadnji škofiji je bilo priključeno ozemlje, ki je vse do sedaj cerkveno pravno pripadalo romunski škofiji Satu Mare. Človek se v resnici čudi, da je Apostolski sedež potreboval nad 60 let, da je na cerkvenem področju potrdil meje, ki so jih na mirovnih konferencah začrtali že takoj po letu 1918.

■ V Managui, glavnem mestu srednjeameriške države Nicaragua, ki je v rokah družine Somoza že 40 let, je bil ubit 53-letni Pedro Chamorro, direktor opozicijskega lista »La Prensa«. Pogreba se je udeležilo 30.000 oseb, pri čemer je prišlo do nemirov in nasilja. Chamorro je bil zaradi svojega doslednega nasprotovanja diktaturi družine Somoza trikrat v izgnanstvu, petkrat pa v zaporu.

Avstrijska sodišča

Od 26 slovenskih Korošcev, ki so bili aretirani ob heimatdienstovskem zborovanju v Škocjanu, kjer so razvili protestne napise, se jih je 20 pritožilo na ustavno sodišče. Desetim je to sodišče dalo prav in sicer onim, ki so jih aretirali v Sinči vasi, kamor so pripeljali prve aretirance. Od drugih deset pa je odločilo, da je bila aretacija upravičena, vendar da je orožništvo s sedmimi od njih ravnalo na nedopusten način.

Zadeva pa je toliko bolj obtožujoča, ker so v preiskavi zaslišali kot priče edinole orožnike same. Koliko pa je ta razsodba zalegla, pove dejstvo, da je bil nadčastnik, Assinger, ki je poveljeval takratnemu ravnanju orožnikov, povišan z letošnjim letom za stotnika. Take stvari so bile prav pogoste že v času nekdanje monarhije in so pripomogle k njenemu razpadu.

Zimski motiv iz Kanalske doline

Teden krščanske edinosti

Teden krščanske edinosti obhajamo vsako leto od 18. do 25. januarja. Papeško tajništvo za edinost med kristjani in Svetovni svet Cerkev v Zenevi sta tudi letos razposlala vsem Cerkvam po svetu osnutke, kako naj ta teden molitve in dobrih del obhajamo v skupno krščansko korist in blaginjo. Izbrali so misel iz pisma apostola Pavla Efežanom: NISTE VEČ TUJCI (Ef 2,19).

Apostol narodov v pismu svojim vernikom piše, da je Cerkev skrivnostno Kristusovo telo in da smo vsi krščeni udje Telesa, ki mu je Kristus Glava, edini in sami poglavar. Zaradi Kristusove milosti, njegovega odrešilnega trpljenja in slavnega vstajenja, nismo več tujci, ampak sodelavci v svetih in božji domačini. Tako tudi vse krščanske Cerkev bolj ali manj upodablja Kristusa v svojih vernikih, kolikor pač so resnično pričevalci za Kristusa s svojim življenjem in delovanjem. Needinost Cerkev je posledica greha in osebnih sebičnih stremeljenj, bolj kot zgodovinski ali socialni proces v svetu.

Needinost Cerkev je torej v zvezi z grešnostjo vseh, ki ji pripadajo. Zato je potrebno notranje spreobrnjenje vsakega posameznega kristjana. Edino na ta način bo moč uresničiti Kristusovo željo, »da bodo vsi eno«. Z osebnim spreobrnjenjem se bo začela uresničevati edinost v Kristusovi Cerkvi.

BESEDA SLOVENSKE SKOFOVE

Slovenski škofje v spodbudi za Teden krščanske edinosti pišejo: »Večkrat slišimo ugovor, da je ekumensko prizadevanje lepa zamisel, vendar daleč od uresničljivosti. Zdi se, da smo kot pravi otroci svoje dobe v veliki meri zastupljeni z dvomom.

»Upati proti upanju« (Rimlj 4, 18) zveni kot lepa fraza, toda daleč od neizprososti naših človeških razglabljanj in izkušenj. Kakor mnoge druge pobožnosti, tako tudi molitveno osmimo opravljamo morada z mnogimi občutki, vendar s premalo prave vere in upanja. Prav to pomanjkljivost želi odpraviti zamisel, ki jo za prihodnjo molitveno osmimo predlagamo naši Cerkvi. Želimo, da Gospod prežene našo nevero v uresničitev edinosti, ki zanjo prosimo.

Resnično moramo delati za krščansko edinost, za edinost med nami samimi, za edinost med verniki ne glede na narodno, jezikovno ali rasno pripadnost. S tem bomo lažje razumeli, kaj pomeni, da nismo več tujci, ampak sodelavci v svetih, ker Bog ni več tvoj ali moj, temveč naš skupni Oče, ki je v nebesih. Zato je tudi krščanska razdeljenost resnični atentat na jedro krščanstva, na medsebojno ljubezen in ljubezni do Kristusa.

Trdno smo prepričani, da ekumensko delo napreduje ne sicer z velikim zunanjim bliščem ali propagando, ampak z velikim darom milosti, ki jo Kristus poklanja našemu stoletju in sedanjemu človeštvu. V pokoncilskem času smo prične nenehno delovanje božjega Duha, ki vse kristjane spodbuja k enotnemu pričevanju o resnici, pravič in ljubezni v tem razkristjanjenem svetu, da bi vsi verniki prišli do spoznanja odrešujočega Kristusa ljubezni in miru. Vsi verniki pa, da bi se zavedali, da niso v Cerkvi tujci, ampak dejavni in razumni stavbeniki Kristusove skrivnostnega Telesa, ki naj pred vsem svetom zablisti kot Pot, Resnica in Življenje.

ACM Gorica

Nekaj Tajvanskih novic

Iz Majcenovega pisma, ki je prišlo sredi oktobra, posnemamo tele novice:

Tukaj imamo samo kitajske časopise in ti nič ne poročajo o dogodkih po svetu. Zato prav malo vem, kako se vrsti svetovna politika. Dr. Janež mi je povedal, da je Tito šel v Peking. Gotovo je, da se je pri tem tudi za Taiwan nekaj skuhalo ali se še kuha. Toda tukaj se ne marajo vdajati kaki polovičarski politiki. Hočejo iti po svoji poti naprej. Nekako bo že šlo. Kakor je šlo takrat, ko so jih brenili iz Organizacije Združenih narodov (ONU). Postal so še bolj močni, socialno so zdaj na boljšem kot prej.

Ta dni začnemo tukaj šolo. Veste, tu ni lahko dobiti učencev. Učenci morajo vse izpiti, pa naj bo za kateri koli razred, delati na državnih šolah in jih tam ocenijo. Osrednji red je 60. Kar je več, je seveda imenitno; kar je manj, je pa slabo. Toda smola je v tem, da tisti, ki z vsemi redi dosežejo 500 ali več enot, lahko študirajo na državnih šolah, skoraj zastoj, z vsemi prvostupniški pripomočki. One, ki ne dosežejo 500 enot, pa dajo na razpolago privatnim šolam. Od teh si jih vsaka šola izbere toliko, da more plačevati profesorje, seveda tudi te v omejenem številu. Tako so privatne šole hočeš ali nočeš kakovostno slabše od državnih.

Naša tehnična šola ima letos okoli 1200 učencev, ker smo dvignili naše šolske zahteve, seveda v okviru pod 500. Med profesorji imamo enega polkovnika in dva kapitana za vojaško srednješolsko izobrazbo. Ti tudi pazijo, da se v šolo ne vtihotapi nič protidržavnega. Tako ni mogoče, da bi kakšni dolgolasci ali bradači delali zgago ali uganjali propagando.

Sicer pa vsi pridno hvalijo svoj Taiwan, češ da je imenitna dežela, ki odlično napreduje tako socialno kot gospodarsko. Tajvancev je samo 16 milijonov, pa delajo ladje in še marsikaj drugega ter prodajajo po vsem svetu. Trgovina jim kar lepo cvete. Ljudje so videti zadovoljni. V Cerkvi pa seveda preveč ne rinejo. Pred leti je bilo precej novih kristjanov. Teh se drži ime »Reischristen«, riževski kristjani, ker so ob spreobrnjenju dobivali riž in drugo podporo. Sedaj pa tega ne potrebujejo več. Kdor se sedaj pokristjani, je zares kristjan. Seveda krstov ni veliko.

Danes je prišel k nam prvi aspirant ali pripravnik iz tajvanskega rodu in govori poleg kitajščine tudi njihovo narečje »min-nan-hva«. Upajmo, da bo vztrajal. Dokončal je že univerzo ter ima svoj klobuček in diplomu.

Danes je Vernih duš dan. Naš ravnatelj je pri cerkvenih vratih napravil majhen oltarček na čast prednikom, z lepo predniško tablico z dvema rdečima svečama, na zidu pa je z umetniškimi kitajskimi

črkami zapisano, da je treba spoštovati starše, očeta nekako tako kot nebo, mater pa kakor zemljo, ki nas je rodila. To je nekaj pogansko katoliški ekumenizem, ki je precej povšeči našim kristjanom. Škof in duhovniki se pred mašo ali po maši tam trikrat po kitajsko globoko prikloni, nekateri se pa celo zklebejo na tla. Časi se spreminjajo: nekoč je češčenje prednikov bilo neke vrste praznoverje ali malikovanje, sedaj pa je znamenje spoštovanja in ljubezni do umrlih svojcev.

Za misijonski muzej sem poslal več stvari. Med drugimi krožnik iz pristnega hvaljenskega marmorja z umetniško vrezanim kitajskim napisom in slikanico. Poleg tega je še nekaj drugega slikanega materiala, ki so ga deloma izdelali študentke prof. Hvanga, deloma pa so znani formožanski bambusovi okraski za na steno. Ne vem, kako bo kaj varuh muzeja s tem zadovoljen. Kaj drugega, pristno formožanskega skoraj ni, ker tukaj sedaj vladajo stari Kitajci s celine ter neprenehoma poudarjajo kitajsko, ne pa japonsko ali formožansko miselnost. Tu govorijo vsi mandarinsko, vsaj v javnosti, doma pa mnogi tudi staro tajvansko narečje, ki mu pravijo »min-nan-hva«.

Podobno je tudi z umetnostjo. Pred kratkim so naši imeli nastop na televiziji; med drugim je bila na programu tudi pristna stara kitajska glasba. Nekateri naši sobratje, napredni Kitajci, so se na skrivaj malo zmrdovali, češ da bo to samo cviljenje, ki ni počenega groša vredno. Kako so se potem čudili, ko so bili izvajalci odlično pohvaljeni in povrh še obdarovani.

Neka gospa mi je nekoč rekla: »Na kitajske slikanice morate gledati s kitajskim očesom in kitajsko cviljenje morate poslušati s kitajskim ušesom, potem boste mogli okušati njih lepoto in blagost. Res, nekateri se znajo živeti, mnogi pa imamo drugačen okus, ki se ne da zatajiti. Na televiziji večkrat vidim, kako predsednik vlade izroča odličnim gostom razne take slikanice ali kamnite krožnike. A ko tujci, poslanci, konzuli ali ministri, kradoma vržejo pogled na darilo, se jim na ustnicah nehote pokaže lahen namredek, češ ali je to kaj lepega.

Upam, da ima g. kustos, kot bivši siamski misijonar, še kaj čuta za kitajsko umetnost in ga bo znal prebuditi tudi v obiskovalcih muzeja. Tukaj imam še nekaj oblike tistih hribovcev, ki sem o njih že pisal; podobna je hrvaškim narodnim nošam; in tudi njihovi plesi so precej slični hrvaškim. Tako se mi vsaj dozdeva, čisto gotovo pa ni, ker nimam pravega očesa za presojo.

Tajnan, 7. 11. 77

A. Majcen SDB

Tretja in četrta predstava letošnje gledališke sezone

V torek 20. decembra lani smo si lahko ogledali v Verdijevi dvorani v Gorici Nušičevo komedijo »Oblast« v izvedbi Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta. Satira »Oblast« je zadnje gledališko delo znanega jugoslovanskega komediografa Branislava Nušića. Nedokončano Nušičevo delo je dopolnil humorist Mile Stanković, vendar je SSG predstavilo izvirno stvaritev, saj je režiser Miroslav Belović videl v tej nedokončanosti neko prednost. Vse druge Nušičeve komedije imajo svoj zaplet, ta pa je v svoji nedokončanosti ostra satira o absurdni oblasti.

Avtor zelo plastično slika življenje srbskega meščanstva, tako da so njegove osebe prepričljive. Razkrije jih in poveča karikature, ki pa niso najmanj zastarele, njihove napake, da napravi iz njih prave, saj je situacija komedije na žalost zelo resnična. Protekcije, podplačevanja so na dnevnem redu tudi dandanes. V tem delu nam Nušić razkrije, kako je oblast grda, lažna, smešna in absurdna. Vsaka oseba, ki nastopa v igri, bi rada izlekla iz ministra kako korist zase. Malomeščani nam kažejo dvojni obraz: na videz so strogi, pošteti, v resnici pa so le lažna, puhla, egoistična jara gospoda.

Režiser Miroslav Belović je igro postavil v dobo »charlestona« pred letom 1929. Ta čas je namreč zelo primeren za prikaz prazne in omejene družbe. Predstavo je režiser začel na star način, nato pa jo je spremenil v dinamično pikro igro. Vsi igralci, ki so nastopali v komediji, so svoje vloge izvrstno podali; še posebno je v osebi ministra zablestel Anton Petjé, ki se zna res čudovito živeti v vsako vlogo. Poleg njega naj omenim še Zlato Rodošek, ki je kot klepetava sosedica Mica priklicala iz gledalcev prisrčen smeh.

Da je predstava dobro uspeła, so poleg režiserja in igralcev pripomogli tudi scenograf Sveta Jovanović in kostumograf Slavica Lalicki. Za koreografijo pa je poskrbel Janez Mejac.

V četrtek 5. januarja je v istem gledališču gostovala SNG drama iz Ljubljane. Predstavila nam je burko s petjem Johanna Nestroya »Talisman«. Nestroy, ki se je uveljavil kot igralec in komediograf v prejšnjem stoletju najprej na odrih v provinci, nato pa na Dunaju, je spisal nad osemdeset del. Nasprotno od navno pravičnih iger svojega tekmeča Raimunda je sam spisal ironične, kritične, bojevite, satirične, človeške, realistične burke s petjem, ki so bile večkrat strupene parodije in farse, saj se je moral Nestroy večkrat boriti s cenzuro in oblastjo, ko si je privoščil kako preveč ostro.

V burki »Talisman« je avtor osvetlil družbeno strukturo svoje sredine. Poleg tega se je dotaknil tudi socialnega vprašanja v širšem smislu. V Nestroyevi družbeni kritiki najdemo namreč tudi zaostre-tev razrednih protislovij in razrednega boja. V igri se pokaže, da so na novo obogateli meščanski posestniki, ravno tako smešno reakcionarni kot plemiči.

Glavni junak igre je Tit Lisjak, brezposelni brivski pomočnik, ki poskuša svojo usodo oblikovati sebi v korist s svojo zvijačnostjo, saj drugih možnosti mu ta meščanski svet ne dopušča. Titus, ki je zaradi svojih rdečih las zdrknil na položaj ubogega vagabunda, poskusi svojo srečo s prevaro in sicer, da si natakne črno lasuljo in z njo doseže vse, kar si želi. Ko na koncu zavrne talisman-lasuljo in pride do denarja, po naključju spozna, da lahko premaga in razkrinka predsodek svojega življenjskega okolja in vse tedanje družbe. Osnovni motiv dogajanja je reakcija okolice na rdeče lase Titusa in gospe pastirice Salome. Titus posploši osnovni motiv na širši pojem predsodka.

Vlogo Tita Lisjaka je pristno in doživeto zaigral Dare Valič. Barbara Levstikova je ustvarila prisrčen lik Salome Kozamurnik, ki je edina hotela res pomagati Titu in ga je tudi takoj vzljubila. Ostali igralci so prav tako dobro karakterizirali vsak svojega junaka, ki je zablestel kot samostojen lik v dobro naštudirani predstavi. Režiser dela je Peter Lotschak. Sceno si je zamislil znani scenograf Sveta Jovanović. Za slikovite kostume je poskrbela Marija Kobijeva, za glasbo pa Adolf Müller. Iz nemščine je igro prevedel Janko Moder.

Iva K.

• Eskimi, ki živijo v kanadski župniji Inuvik, so zbrali 3100 kanadskih dolarjev za ustanove m. Terezije v Indiji. Če pomislimo, da živijo ti Eskimi v zelo skromnih razmerah, je njihov dar zelo velik.

Mesec za katoliški tisk

MLADINSKI LIST »PASTIRČEK«

V mesecu katoliškega tiska bi bralcem »Katoliškega glasa« radi predstavili tudi »Pastirčeka«. Zato smo se obrnili na njegovo glavno urednico in ji zastavili naslednja vprašanja:

1. Ko se je »Pastirček« vrnil v Gorico, ste prevzeli največjo težo pri njegovem urejevanju. Zato vas vprašujemo, kakšne smernice ste si zastavili pri uredništvu, ko ste prevzeli to nalogo?

Kakor vsi mladinski listi, ki resno jemljejo vsestransko oblikovanje mladine, je tudi »Pastirček« vzgojno-izobraževalnega značaja. Ker so mladi radi veseli, jim postreže še z merico humorja.

2. Kako so otroci sprejeli »Pastirčeka« z bolj otroško vsebino? Kako pri njem sodelujejo?

Pri otrocih je naletel »Pastirček« na zadovoljiv odziv. Res je postal vsebinsko bolj otroški in je morda prav zaradi tega bolj dojemljiv in sprejemljiv. Ker upošteva učne programe posameznih razredov osnovne in delno nižje srednje šole, služi pri raziskovalnem delu šolarjev, z dodatnimi nalogami in nasveti jih vabi k sodelovanju in jih obenem vzpodbuja k samostojnemu delu. Istočasno jih vzgaja v ljubezni do materinsčine in do matične domovine. Poleg dopisov in jezikovnih stvaritev sprejema »Pastirček« tudi likovne izdelke svojih prijateljev, naj bodo naročniki ali ne. Odboru je žal, ker je zaradi pomanjkanja prostora objavljanje likovnih izdelkov omejeno. Da bi lahko ustregli vsem, bi moral list svoj obseg raztegniti na 32 strani. »Pastirček« raste med otroki in za otroke, prav bi torej bilo, da bi imeli na voljo več prostora.

3. Kaj pa vzgojitelji? Pri tem mislimo na učitelje in učiteljice, na kateheta in starše. Ali sodelujejo in kako?

Pohvaliti moramo starše, ki jim je do tega, da pride njihovim otrokom v roke slovensko berilo, in to tako, pri katerem mora sodelovati tudi razum, ne le oči. Dvakratne pohvale so vredni oni, ki z veseljem sprejmejo popolnoma zamejski list, list, ki ga pišejo in urejajo osebe, ki med njihovimi otroki živijo in delajo ter jih tudi dodobra poznajo. Trojno pohvalo onim staršem, ki svojim otrokom dovolijo, da pri takem listu tudi sodelujejo. — O šolnikih, ki so list »Pastirček« sprejeli, bi rekla, da imajo pravico in dolžnost, povedati odboru svoje pripombe, želje, nasvete. Vsaka periodična publikacija je kot živo bitje, neprestano se razvija in je potrebna nege. Ker je »Pastirček« namenjen šolarjem, so k njegovi rasti poklicani prav učitelji. Mednje bi pritegnila tudi starše, saj je njim in šolnikom vzgoja otrok skupna skrb.

4. Kaj bi želeli sporočiti bralcem »Katoliškega glasa«, ki mnogi nimajo otrok in zato vsi ne berejo »Pastirčeka«?

Svetovala bi jim, naj se ob »Pastirčku« duševno sprostijo. Na njegovih straneh sicer ne bodo odkrivali Amerike, vendar bodo tu pa tam našli drobec svojega otroštva in pozabili na nasilje, ki ga je v svetu vedno več.

Dragoceni metulji

Beograjski tednik NIN (Nedeljne informativne novine) je v številki 140 — 15. januarja 1978 — na straneh 12 in 13 pod poetičnim naslovom »Kdo ubija metulje« spregovoril o tujem tisku v Jugoslaviji in o njegovi usodi z ozirom na zadnji jugoslovanski zakon iz leta 1974.

Eden izmed členov veljavnega zakona sestoji iz osmih točk, v katerih so natanko naštet primeri, kdaj bo v Jugoslaviji zabranjeno širjenje tujih tiskovin. Predvsem, kadar je pisanje naperjeno zoper temelje našega sistema. Kadar se žali čast in ugled te države, osebnost predsednika republike in drugih njenih najvišjih institucij...

Po podatkih »Uradnega lista« je bilo 1977 z odlokom prepovedano širjenje 93 različnih listov in časopisov v Jugoslaviji. »Pod udarec prepovedi je najpogostejše prihajal Katoliški glas, ki se tiska v Italiji v slovenskem jeziku in predstavlja neko vrsto stalne tribune slovenske sovražne emigracije, s katere se širijo lažne in tendenciozne ocene naše stvarnosti. V minulemu letu je bilo zabranjeno širjenje kar 30 števil tega lista.« Šestkrat so bili

prepovedani trije nemški listi (Süddeutsche Zeitung, Quick, Kleine Zeitung iz Celovca in Il Piccolo).

Kaj reči na sicer dostojne in stvarne besede pisca Stevana Nikšića?

Država, ki pozna eno samo stranko, parlament brez opozicije, dirigiran tisk in mogočno tajno policijo; država, ki učni sam pogled na svet, se vmešava v vsa vprašanja kulture in zatira vsak odmik od vodilne ideologije — taka država ne more biti ideal človeku, ki želi uživati svoje naravne pravice in svobodo. Vsak resnično demokratičen Slovenec, živeč v netotalitarnem sistemu, se je dolžan truditi za tako državo — zlasti če je to njegova matična domovina — v kateri bi o Helsinški listini ne le razpravljali, marveč bi njeno vsebino tudi uveljavili v vsakdanjem življenju.

Dokler pa se to ne bo zgodilo in bo državna oblast samovoljno odločala, kdo je prijatelj in kdo sovražnik, kdo laže in kdo govori resnico, bo treba vse storiti, da bodo »metulji« živeli: da bodo nadaljevali svoje poslanstvo s častjo in pogumom.

Vinko Beličič

Nemoralno pisanje avstrijskega tiska

Velikonemskim krogom ne gre v glavo, da slovenskih ljudi na Koroškem ne morejo več zastraševati in pred njimi razkazovati nemško »nadkulturnost«. Ker niso uspeli spraviti jih na kolena s sodnimi kazenskimi obravnavami, so se sedaj lotili napadov na dobro ime uglednih osebosti med njimi.

Prvi napad je prišel na tajnika NskS Filipa Warascha, ki je bil pred kratkim v Solnogradu oproščen nagovarjanja k bombnemu atentatu. Sedaj pa si ga je dunajska revija »profil« privoščila in ga skuša prikazati kot nezakonskega otroka podeželske šivilje, ki sta ga v šolskih letih nacionalno nahujskala domači župnik in celovski duhovnik prelat Aleš Zechner. Vse to naj bi mu vzelo ugled v očeh koroških malomeščanskih in tržanskih gospodenih slojev. V dolgi razpravi izpade pisec tudi proti p. Ivanu Tomažiču na Dunaju, rektorju in gaditelju doma »Korotan«.

Pričakovati je, da se bo ta nova vele-nemška »taktika« usmerila kaj kmalu tudi na druge vidnejše koroške Slovence, potem ko so propadli poskusi, da bi jih prikazali kot javnemu redu in družbi nevarne elemente. Pri tem sodeluje sam koroški glavar Wagner, ki jih je že nekajkrat označil za izvenparlamentarno opozicijo t.j. na ravni nemških teroristov.

★

Obnovljeni dvorec

Dvorec Zemono blizu Vipave je sedaj prenovljen in odprt javnosti za ogled. Preurediti ga je dala tovarna pohištva iz Ajdovščine. V njem ima tovarna tudi razstaveni prostor, iz katerega prodaja pohištvo. Poleg tega pa je v dvorcu še poročna soba in v nekdanji kleti obednica. V dvorcu so tudi imenitne freske, ki jih je obnovil novogoriški zavod za spomeniško varstvo. Zemono je bil zgrajen pred 288 leti v slogu lovskega dvorca. Pripadal je grofom Lanthier, vipavskim veljakom. Njihov dvor v samem trgu Vipavi pa je sedaj dom armade.

Ozko cesto iz Stopnika do Sebelj urejajo in širijo, tako da bo lahko po njej pripeljal tudi avtobus. Doslej ta vas nad dolino Idrije blizu Cerkna ni bila dostopna z velikimi vozili.

Novo združenje v Štandrežu

Prejšnji teden se je vršil v Štandrežu prvi občni zbor Združenja za zaščito zemlje ter etnične in socialno gospodarske strukture Štandreža, ki šteje že 53 članov. To število se bo še povečalo, saj niso še vsi zainteresirani seznanjeni z nameni in pomenom Združenja.

Občni zbor je odprl predsednik pripravljalnega odbora Viljem Zavadvl, ki je po pozdravnih besedah podčrtal važnost in pomebnost novonastalega Združenja in pozval člane, naj se aktivno vključijo v delovanje Združenja, kajti samo z aktivno prisotnostjo bo Združenje lahko imelo isto vlogo, ki jo vsi pričakujejo.

Dr. Damjan Paulin je nato obrazložil statut Združenja, ki je bil soglasno sprejet in odobren. Najvažnejši točki statuta sta tisti, ki govorita o namenih Združenja in o posebni strokovni komisiji.

V diskusijo sta posegla tudi dr. Mirko Primožič in Marija Ferletič. Poudarila sta, da predstavlja ustanovitev Združenja veliko pridobitev ne samo za Štandrež, ampak za celotno našo skupnost. Združenje bo gotovo omogočilo skupen nastop, ki je edina učinkovita oblika za doseg enakovrednosti pri reševanju problemov, ki so življenjskega pomena za naš obstoj in razvoj.

Sledile so volitve odbora in nadzornega odbora. V prvega je bilo izvoljenih 17 članov in sicer: Brajnik Dušan, Brajnik Kazimir, Brankovič Herman, Budal Rudi, Nanut Maks, Paulin Damjan, Paulin Danilo, Paulin Nataša, Paulin Stano, Reščič Walter, Srebotnjak Franjo, Tabaj Miloš, Zavadvl Rudi, Zavadvl Rajmud, Zavadvl Viljem, Zavadvl Vladimir in Zorž Jožef. Nadzorni odbor pa sestavljajo: Cingerli Mario in Tabaj Božidar.

Odbor se je sestal in sicer v ponedeljek 16. januarja v domu A. Budal v Štandrežu. Izvolil je za predsednika Viljema Zavadvla, podpredsednik je Dušan Brajnik, tajnik Damjan Paulin, podtajnik Franjo Srebotnjak in blagajnik Zorž Jožef.

Odbor je tudi predlagal sestavo strokovne komisije, ki šteje devet članov in sicer: arh. Čej Jožef, Ferletič Marija, Koren Mirjam, odv. Makuc Andrej, geomet. Nanut Florjan, dr. Nanut Vladimir, dr. Paulin Damjan, dr. Primožič Mirko in odv. Sancin Peter.

Pevski zbor v Števerjanu

V soboto 7. januarja je imel naš zbor vsakoletno večerjo. Prisotnih je bilo okrog 42 ljudi, po večini mladih pevcev.

Med večerjo je dirigent Herman Srebrnič obrazložil delovanje in tudi težave našega zbora.

Na večerji so bili prisotni tudi uredniki »Števerjanskega vestnika«, ki izhaja letos že deseto leto.

Predsednik Simon Komjanc se je toplo zahvalil Hermanu Srebrniču za požrtvovalnost in ves trud, ki ga je vložil v naš zbor ter urednikom »Števerjanskega vestnika« za njihovo sodelovanje in pomoč pri urejanju in izdajanju našega glasila.

Nov zvon v cerkvi sv. Ivana

Slovenska župnijska cerkev pri Sv. Ivanu v Gorici je dobila nov zvon. Pridružil se bo dvema zvonoma, ki že pojeta goriskim vernikom iz svetoivanskih lin. Ni velik, a ulit je iz prvovrstne zvonovine in bo gotovo prijetno prispeval pri zvočni ubranosti trojice.

Pri sobotni večerni maši 14. januarja je župnik msgr. Močnik med preprostim obredom blagoslovil novi zvon in ga posvetil dvema velikima Slovencema, ki bosta, kot upamo, kmalu bodoča svetnika:

Frideriku Baragi in Antonu Martinu Slomšku. Posvetitev, ki je tudi primerno označena na zvonu samem, ima simboličen pomen, saj Baraga in Slomšek s svojim zglednim življenjem kličejo ves narod k delu in svetosti.

Druga redna seja Sindikata slovenske šole

V torek 10. januarja je bila 2. redna seja Sindikata slovenske šole - tajništvo Gorica. Sindikat je vzel v pretes razna vprašanja, ki zadevajo naše šole.

V zvezi z ministrsko okrožnico, ki za tekoče šolsko leto predvideva tečaje-seminarje predvsem za osnovne in nižje srednje šole — zlasti glede načina ocenjevanja — je odbor sindikata mnenja, da bi morala ravnateljstva osnovnih šol in nižje srednje šole vložiti zadevne prošnje in zaprositi tudi za finančno kritje v višini 300.000 lir za vsak tečaj kot to določa ministrska okrožnica.

Glede zamenjave pomožne vratarice v vrtcu v ul. Vittorio Veneto — imenovana je bila Helena Gravner —, je odbor sindikata z zadovoljstvom vzel na znanje, da je pokrajinski nadzorni odbor vzel v poštev pismo zahtevo sindikata in razveljavil odlok goriške občine.

Bil je še govor o dvojezičnosti na šolah in o tem, da se nekateri akti in spisi dvojezično pišejo. Vsi ti akti naj bodo samo v slovenščini; za morebitne prevode je poseben fond, ki ga določa deželni zakon. Noben zakon namreč ne nalaga šolam dvojezičnega poslovanja.

V uradnem listu št. 937 z dne 23. decembra 1977 je izšel zakon, ki objavlja nekatere določbe glede ukinjenih praznikov (6 za šolnike). Zakon predvideva, da lahko šolniki izkoristijo 4 dni dopusta v štirih mesecih tega leta in še dva dodatna dneva za redni dopust. Uporaba dopustov pa je pogojena s potrebami posameznih šol. V nasprotnem primeru pa je dopust plačan 8.500 lir dnevno. Izplačilo bi moralo biti že od 31. decembra 1977.

Števerjan - Božičnica

V nedeljo 8. januarja 1978 smo tudi v Števerjanu priredili vsakoletno »Božičnico«. Božičnice, ki je bila v dvorani »Sejdevega doma«, se je udeležilo veliko ljudi iz Števerjana in z Jazbin.

Na tem lepem in domačem prazniku so sodelovali poleg cerkvenega in mladinskega zbora tudi otroci otroškega vrtca, osnovne šole ter del dramskega odseka društva »F.B. Sedeje«.

Prisotne je najprej pozdravil predsednik prosvetnega društva Simon Komjanc, uvodno besedo pa je podala učiteljica Anka Černic.

Najprej so na Božičnici nastopili otroci otroškega vrtca, ki jih je pripravila s. Andreja. Poleg lepih božičnih pesmic so naši malčki kot »angelčki« zarajali in sprejeli Jezuščka. Za temi je nastopil mladinski zbor, ki je pod vodstvom Anke Černic ubrano zapel par božičnih motivov. Tretja nastopajoča skupina so bili otroci drugega razreda osnovne šole, katere je pripravila učiteljica Ada Černic. Tudi ta skupina je lepo prikazala Sveto družino pri iskanju prenočišča in dobre ljudi, ki s skromnimi darovi hočejo počastiti Zvečarja.

Božičnico je zaključil mešani cerkveni pevski zbor, ki je pod vodstvom Hermana Srebrniča zapel: O slava, Noč božična ter Kaj se vam zdi.

Med božičnico je bilo tudi nagrajevanje najlepših jaslic. Prvo nagrado je prejel Martin Komjanc z Bukovja, drugo Komjanc Robert, tretjo pa Edi in Orieta Skok z Jazbin ter Zuel Fabio.

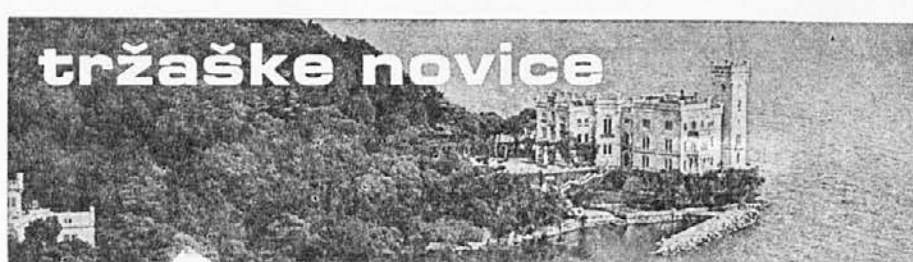
Marko Bajuk. Pri mizi je govor nanesel tudi na vprašanje zavoda. Ban dr. Natlačen je postal pozoren in predlagal:

»Dajte banovini del zavoda v najem, bomo v njem odprli »Drugo moško realno gimnazijo«. Vam bo to v korist, ker bodo prostori uporabljeni, vi boste pa prejeli primerno najemnino. Tudi vaš dijaški konvikt bo pridobil, ker bodo dijakim imeli gimnazijo pod isto streho, ne bo se jim treba voziti v mesto. Za nas bo zelo dobro, ker bo nova gimnazija v tako lepem naravnem okolju, kjer imate toliko športnih možnosti.«

Rečeno, storjeno. Za ravnatelja nove gimnazije je ban imenoval prof. Jožeta Ovseneka, bivšega predsednika Orlovске zveze; za profesorje so nastavili dobre in vestne može.

Tako je Marija Pomočnica na svoj praznik čudovito uslišala naše prošnje in to na način, ki nikomur izmed nas ni padel na um.

Najbolj veseli so bili te rešitve gojenci rakovniškega konvikta, ki so imeli zdaj gimnazijo doma. Ne le, da so se šolski uspehi dvignili, tudi duh v zavodu se je

Nove telefonske zveze med Italijo in Jugoslavijo

S 1. januarjem 1978 so se storitve v mejni telefonski službi med Italijo in Jugoslavijo še obogatile. Po novem letu lahko telefonski naročniki iz Trsta brez posredovanja centrale kličejo postojnski telefonski okraj, medtem ko je to bilo do sedaj možno samo za Koper in predele bivše cone B. Karakteristična številka za Postojno je 003867. Iz Gorice pa se bo dalo dobiti zvezo z vsemi naročniki novogoriškega telefonskega okraja: klična številka je 003865, iz Trsta pa 003867. Iz Vidma in pokrajine bo moč dobiti zvezo z Novo Gorico prek centralne številke 10 in ne kot dosedaj preko številke 15 (mednarodne zveze); vendar pa bi pred koncem leta 1978 morala biti tudi v tem primeru vzpostavljena avtomatična zveza. Za telefonske pogovore na malo-obsejnejem področju bodo v Trstu in Gorici uveljavili tarife, ki veljajo v vsedržavnem prometu za razdalje med petnajstimi in tridesetimi kilometri. To se pravi, da bo števec sprožil en impulz ob odgovoru in nato po enega vsakih 37 sekund in pol. Obenem bodo veljali vsi poviški, predvideni za konice prometa kot tudi vse olajšave v večernih urah in ponoči ter na praznične dni in sobote popoldne.

Mladinski zbor župnije Marije Pomočnice z Rakovnika v Ljubljani

prireja

v nedeljo 22. januarja v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu
BOŽIČNI KONCERT
Dirigent Tone Rožmarčič
Začetek ob 16.30 Vabljeni — Pridite!

Sv. Ivan in Podlonjer

To nedeljo 22. januarja obiščejo Sv. Ivan in Podlonjer v Trstu številni mladi pevci z Rakovnika in Ljubljani. To je znani mladinski zbor, ki mu njegov dirigent, rakovniški župnik Tone Rožmarčič prireja vsako leto daljši izlet kot nagrado za vztrajnost in pridnost med letom. Lansko leto so obiskali Gorico, letos pa Trst.

Male pevce spremlja tudi duhovnik Janko Novak, ki ga mnogi romarji z našega konca dobro poznajo. Lansko leto je vodil nepozabno romanje na Brezje in Rakovnik. Prav ti podlonjerski in svetoivanski romarji so želeli, da pride enkrat med nas in to se bo zgodilo to nedeljo, ko bo g. Janko imel službo božjo najprej v Podlonjerju od devetih in nato pri Sv. Ivanu ob desetih; zvečer ob 16.30 pa bo predstavil mlade rakovniške pevce v Marijinem domu pri Sv. Ivanu.

Tako bo po daljšem času zopet prilžnost, da lahko mnogi vidijo mlajše slovenske duhovnike, ker se po našem »rajonu« sliši, da je v obeh cerkvah vedno ista pesem in vedno ista siva glava. Torej to nedeljo pridite z veseljem in v velikem številu v cerkev in dvorano! Vabita

Peter Šorli in Franc Štuhéč SDB

Zgonik

V nedeljo 8. januarja je bila v naši cerkvi že petič Revija božičnih pesmi. K lepemu nedeljskemu doživetju je pripomoglo tudi sončno zimsko popoldne, snažna in okrašena cerkev ter velike jaslice, delo domače mladine.

ZALOSTNI 1. APRIL 1941

Bil sem odbornik Zveze fantovskih odsekov in se z drugimi vračal s seje po Miklošičevi cesti. Tam smo naleteli na ministra dr. Kulovca in ga obstopili, da bi zvedeli, kakšen je politični položaj. Orisal nam je vse zelo pesimistično.

Na dolenskem tramvaju sem potem ves čas premišljeval, kaj storiti s 150 gojenci iz vse Slovenije, ki smo jih imeli v zavodu, če bi izbruhnila vojna. Ko sem prišel na Rakovnik, sem ob enajstih ponoči poklical bana dr. Natlačen in ga še dobil v uradu. Povedal sem mu svojo zaskrbljenost in prosil za nasvet. Tole mi je rekel: »Pravkar sem podpisal odlok, da se vse šole zapre. Svetujem vam, da svoje gojence čimprej pošljete domov.«

Vodilne sobrate sem sredi noči poklical na posvet in sklenili smo, da še tisto ju-

Kot prvi je nastopil domači mešani zbor pod vodstvom požrtvovalnega pevovodja Hermana Antonič. Zapeli so sledeče pesmi: Le spavaj, sladko Dete; Poslušajte vsi ljudje (Vrabeč); Dete rajsko; Zveličar preljubi in Božična.

Novo znanstveno društvo vabi na predavanje z diapozitivni dr. Milka Čebulca

GOBE NA PRIMORSKEM

ki bo v četrtek 26. januarja ob 20. uri v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu

Opazili smo, da narašča usposobljenost tega mladega zbora, ki ima sedaj pet let, zlasti po zaslugi neutrudnega dirigenta.

Kot gostje so potem nastopili pevci in pevke iz Mačkolj, katere je vodil Cveto Marc. Zapeli so sledeče pesmi: Bodi pozdravljeno Detece (Levičnik); Počivaj milo Dete (Ačko); Veseli se nebo (Hladnik); Nad jaslicami (Vodopivec); Blažena noč (Vodopivec) in Raduj, človek moj (Cvek).

Marija Kristina Gergolet, veroučiteljica, je ob oceni jaslice prečitala imena nagajencev. Prvi trije so: Skupek Zdravko, Sandra Milič in Darja Berce. Vsem iskreno čestitamo, se za uspešno božičnico zahvalimo ter za drugo leto voščimo: na svidenje!

O nekih oddajah na tržaškem radiu

Kot poslušalec tržaškega radia bi rad prek vašega lista dal nekaj pripomb v zvezi z nekaterimi oddajami, ki so jih uvedli zadnje čase. V mislih imam predvsem Kulturno pismo in oddajo »Primorskega dnevnika«.

Zamisel »Kulturnega pisma« kot oddajo v izmenjavi s sosednimi deželami bi pozdravil v celoti, vendar bi si želel od sestavljalcev teh oddaj širine in nevsiljivosti. Priznam, da sem slišal malo teh oddaj, toda pri eni (Kulturno pismo iz Ljubljane) me je užalilo poročilo o neki knjigi pleterskega priorja patra Edgarja. Objektivno poročilo kot informacija me pravzaprav ne bi motilo. Toda sestavlja vec je čutil dolžnost, da v tej zvezi daje poceni ocene o klerikalizmu v slovenski Cerkev. Ocena je bila popolnoma enostranska in žaljiva in se čudim uredniku, ki se je poslužil take zlorabe.

Druga novost je oddaja »Primorskega dnevnika«. Nič nimam proti oddaji, toda zakaj samo oddaja »Primorskega dnevnika«? In kje je toliko razglašani pluralizem? Če ima svojo oddajo »Primorski dnevnik«, ki je glasilo SKGZ, zakaj ne bi imel svoje oddaje tudi vaš list, »Katoliški glas«, ki je neodvisen, zakaj ne »Novi list« in drugi slovenski časopisi v naši deželi? Morda ima »Primorski dnevnik« oddajo zato, ker je dnevnik. To je potem še toliko slabše. Oddajo ima namreč tisti, ki si finančno lahko privoščijo en dnev-

V nedeljo 29. januarja ob 16. uri bo v Trstu v cerkvi Matere božje Milostljive, ulica Rossetti

VZHODNA LITURGIJA

Somaševanje bo vodil p. I. Koren iz Rima. Sodeluje ekumenski zbor pod vodstvom prof. Z. Hareja. Sledi ob diapozitivih ekumenski razgovor v župnijski dvorani.

Ob mesecu katoliškega tiska priredi Društvo slovenskih izobražencev v Trstu v ponedeljek 23. januarja ob 20.15

RAZGOVOR Z UREDNIKI MOHORJEVE DRUŽBE

Sestanek bo v društvenih prostorih, ulica Donizetti 3/I.

nik. Drugim, ki nič nimajo, bi pa vzeli še tisto malo, kar imajo.

Pluralizem skratka samo v besedah! Dejansko delajo nekateri samo za vedno večji monopol in za idejno istousmerjenost.

S. K.

Zakonski predlog o Furlanah

V poslanski zbornici v Rimu je komunistična skupina poslancev predložila zakonski predlog o ovrednotenju furlanskega jezika in kulture. Zakonski predlog vsebuje 7 členov. Sklicujoč se na 6. člen italijanske ustave (Italija štiti s posebnimi ukrepi jezikovne skupnosti na njenem območju) predvideva poučevanje furlanske kulture na šolah vseh stopenj v pokrajinah Gorica, Videm in Pordenon, in to v okviru italijanske književnosti, zgodovine, zemljepisja ter glasbene in umetnostne vzgoje. Furlanski jezik pa naj se na vseh teh šolah in še v otroških vrtcih poučuje kot obvezen predmet.

Na zahtevo občin v omenjenih treh pokrajinah naj se postavijo dvojezični italijansko-furlanski krajevni napisi po naseljih, prav tako tudi kažipoti na cestah in turistične oznake. V isti meri naj vse to velja tudi za nemške občine v Karniji.

Uveljavi naj se nadalje 3. člen posebne-ga statuta naše dežele (od 1963), po katerem ima dežela pravico sprejemati lastne zakonske predpise, ki zadevajo ukrepe v cilju ovrednotenja jezikovnega, kulturnega, narodnostnega in zgodovinskega bogastva njenih prebivalcev. — To je bistvo omenjenega zakonskega predloga.

Da ga je komunistična skupina poslancev prav sedaj vložila poslanski zbornici, gotovo ni naključje. Je del predvolilne strategije italijanske partije, ki si očitno prizadeva pridobiti glasove tistih furlanskih krogov, ki so nezadovoljni že leta s sedanjo brezpravnostjo furlanskega jezika in kulture. Potres je precej zrahljal tudi doslej zakoreninjen demokratske položaje v Furlaniji in komunistom se zdi sedanji trenutek primeren za njih nastop. Če bi se namreč zares nesebično zanimali za furlanski jezik in kulturo ter njeno zaščito, potem bi morali priti na dan s takimi pobudami že davno prej.

★

■ Dve milji pred sicilskim mestom Trapani se je zaradi požara na ladji in temu sledečih eksplozij potopil grški tanker »Pavlos IV«. Pri tem sta izgubila življenje dva grška mornarja.

■ Na Korziki so člani gibanja za samostojnost tega otoka, ki že nad 250 let pripada Franciji, napadli letalsko oporišče Solenzara in uničili radarske naprave. Oporišče obsega 600 hektarjev površine in je v njem stalno 1500 letalskih častnikov, podčasnikov in drugega letalskega osebja.

Bog skrbi za nas

DOZIVEL IN NAPISAL
† DR. FRANC BLATNIK

(2)

RAKOVNIK V KRIZI

Salezijanski zavod na Rakovniku je najlepše uspeval in služil svojemu namenu, ko je delovala v njem strokovna šola. Na žalost pa je morala ta šola leta 1935 svoje učilnice in delavnice zapreti, ker je takratna protiklerikalna vlada izdala tak zakon o srednjih šolah, da privatne vseh pogojev niso mogle izpolniti.

Zavod je sameval na pol prazen. Odprli smo konvikt za srednješolce, ki pa je imel to težavo, da stoji Rakovnik daleč od mestnega središča in daleč od srednjih šol, ki so jih dijakom obiskovali.

Mariji Pomočnici smo se priporočali za kakšno rešitev in tudi sami razmišljali, kako bolje izkoristiti zavodske prostore.

Bilo je na praznik Marije Pomočnice maja leta 1936. Skof dr. Gregorij Rožman je imel pontifikalno sv. mašo, pri kateri je bil tudi ban dr. Marko Natlačen in banovinski inšpektor za srednje šole dr.

ložbe Gemini iz Rima. Prva številka je bila posvečena tržaški zgodovini, druga pa je tržaški kulturi. Med sodelavci sta navedeni tudi dve, ali vsaj dve slovenski imeni. Kljub temu pa mesečnik ne izpolnjuje zastavljenega cilja, to je, prikazati tržaško stvarnost. Posrečene so sicer fotografije, toda članki so nametani v zvezek brez pravega reda in pregleda. Dasi je treba po drugi strani priznati, da list načlenja nekatere stvari, ki so bile doslej za italijansko poročanje tabu.

Tako je omenjeno tudi nekaj iz slovenske zgodovine in kulture v Trstu, toda tako malo, da ima naš bralec vtis, da gre samo za alibi, češ tudi do slovenske strani smo odprti. Medtem ko na dolgo opisuje ljudi, ki so naključno prišli od nekd v Trst, samo na kratko omenja slovenske kulturne ustvarjalce. In to brez pravega ravnotežja, večjo pozornost da pesnikom, komaj kaj pa pripovednikom kot sta Boris Pahor in Alojz Rebula. O slednjih seveda niti ne pove, da sodita v vrh sodobnega slovenskega pripovedništva in skupaj z istrskim italijanskim pisateljem Tomizzo v vrh tržaškega pripovedništva.

Mesečnik »La Bora«

Pred kratkim je izšla druga številka mesečnika »La Bora«, ki nosi podnaslov: Trieste ieri, oggi, domani — v izdaji za-

(Drugič naprej)

Namerna ali nenamerna pozabljenost

V Italiji veljajo že nekaj časa nove omejitve hitrosti za posamezne vrste motornih vozil. Seveda ta omejitve prizadene tudi vse, ki prihajajo iz drugih držav. Pristojno ministrstvo je zato poskrbelo za velike opozorilne table o novih omejitvah hitrosti, ki so jih postavili na vseh mejnih prehodih. Napisi so v štirih jezikih in sicer v temle zaporednem redu: italijanščina, francoščina, angleščina in nemščina. Kakor da Italija nikjer ne meji na Jugoslavijo, to se reče na Slovenijo.

V tednu pred božičem so te napise postavili tudi na Goriškem, a ne samo na mednarodnih prehodih, temveč še na prehodih za maloobsejni promet. Čez mednarodne prehode še včasih pride iz Slovenije kako vozilo z angleško, nemško ali francosko registracijo, gotovo pa ne čez prehode 2. razreda, kjer je možna le prepustnica. Dejstvo je, da so tisti, ki prihajajo v Italijo čez mejne prehode na Goriškem, v veliki večini Slovenci.

Mar tega v Italiji res nihče ne ve, da se postavljajo napisi za tuje državljane, ki jih skoro ni, ignorira pa državljane, ki so na Goriškem dnevni gost? Težko si je predstavljati, da gre za nevednost. Bolj verjetno je, da gre za prefinjeno diskriminacijo. Tako se vede noj v afriškem pesku. Ko vidi, da so mu lovci za nogami, skriva glavo v pesek misleč, da če jih on ne vidi, ga tudi lovci ne bodo. Enako se vedejo pristojne italijanske oblasti: ker ni slovenskega napisa, naj bi tudi Slovencev ne bilo...

V sredo 25. januarja 1978 bo v Gorici četrti

KONCERT

S.S.K.P. in S.P.Z. z Glasbeno Matico v letošnjo glasbeno sezono, ki jo prirejajo Gorici. Nastopil bo znani Trio Lorenz iz Ljubljane. Koncert bo v palači Attems ob 20.30.

Razširjeni sestanek goriške Slovenske skupnosti

V petek 13. januarja se je sestalo, skupno s predstavniki rajonskih konzult goriške občine, goriško pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti. Prisoten je bil tudi predsednik konzulte za manjšinska vprašanja. Sejo je vodil pokrajinski tajnik Terpin. Glavna tema sestanka je bila poglobljena razprava o goriškem regulacijskem načrtu, o katerem je poročal občinski svetovalec Paulin.

Prisotni so posebej obravnavali nekatere plati regulacijskega načrta in možnosti njegove revizije, ki jo sedaj pripravlja občinska uprava. Med temi je problem nameravane nove ceste v severnem delu, do katere so navzoči zavzeli negativno stališče, vsaj v obliki, kot je sedaj mišljena.

Nadalje so razpravljali o obrtniškem področju, ki je seveda potrebno, vendar v taki obliki, ki ne spreminja ali kvira okolja, v katerem je zamišljeno. SSK nasprotuje tudi novim gradnjam (v smislu zakona 167), ki zlasti na štrandškem in nekaterih drugih predmetnih področjih povzročajo umetno spremembo ozemlja.

V nadaljevanju seje so se člani zaustavili še ob drugih vidikih regulacijskega načrta, ki so življenjskega pomena za goriško občino in zlasti za slovensko narodno skupnost, ki je tu neposredno zainteresirana. Med temi je zlasti važen problem šolskih gradenj za slovenske šole, ki še ne zadovoljuje konkretnih dosedanjih potreb.

Posebno važna pa je ugotovitev, da ostanejo v južnem delu mesta vse infrastrukture v glavnem nespremenjene. Tako zlasti avtoporto in industrijsko področje. Za prvo izgleda, da bo lahko uporaben tudi del dosedanjega letališča, kar bi bilo vsekakor bolje od prvotnih načrtov.

Kar pa zadeva industrijsko področje, je SSK odločno mnenja, da ga je treba postaviti na desni breg Soče, saj je tam dovolj primerne zemljišče, obenem bi s tem prihranili nova razlaščenja in škodljive posege na dosedanjih za to določenih predelih. Člani tajništva in konzult so tudi proti vsakršnemu spreminjanju z določenimi gradbenimi posegi — na pevmškem področju.

Kritična ocena in pregled regulacijskega načrta ter njegove skorajšnje revizije sta dala možnost stranki in predstavnikom konzult, da se v tem boju za pravično obrambo naše zemlje in upravičenih potreb slovenskega prebivalstva strnejo sile in ponovno zahtevajo, da pristojni forumi upoštevajo te predloge in pripombe.

Začetek del za gradnjo tretje hidrocentrale na Soči

V Solkanu so začeli s prvimi deli za gradnjo električne centrale na Soči. Centrala, ki bo zahtevala triletno delo in lažbo 25 milijard lir, spada v okvir italijansko-jugoslovanskega sporazuma v Osimu. S to centralo pri Solkanu se bo število hidroenergetskih objektov na Soči povečalo na tri.

Sovodnje

Po kratki bolezni je umrla v Sovodnjah 84-letna Emilija Fabjan, por. Čaudek. Življenje ji je potekalo v družini in na kmetiji, kjer je razvila vse svoje lepe lastnosti in zmožnosti. Bila je skrbna in delavna žena, zelo zvesta narodu, iz katerega je izšla. V tem duhu je vzgojila tudi svoje otroke.

Na njeni zadnji poti v soboto 14. januarja jo je poleg številnih udeležencev spremljalo tudi njenih osem otrok z družinami.

Pokojni Emiliji želimo miren počitek v domači zemlji, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

V nedeljo 29. januarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

PIRIEDITEV IN SREČOLOV V KORIST KATOLIŠKEGA TISKA

Gostovali bodo igralci iz ulice Risorta, 3 v Trstu

OBVESTILA

Tečaj razgovorov o zakonu in družini se bo vršil v Zavodu sv. Družine v Gorici, ul. Don Bosco 72 zvečer ob 20.30 in sicer:

1. v soboto 21. januarja »Nov par za nov čas«;
 2. v soboto 28. januarja »Kdo si ti, kdo sem jaz?«;
 3. v soboto 11. februarja »Telo — orodje ljubezni« (govori zdravnik);
 4. v soboto 18. februarja »Zakaj se poročimo v cerkvi?«;
 5. v soboto 25. februarja »Krščanski slog zakonskega in družinskega življenja«.
- Na ta srečanja vabijo naši duhovniki predvsem zaročence, ki se bodo letos ali v bližnji bodočnosti poročili. Dobrodošli pa so tudi drugi fantje in dekleta nekako od 16 let navzgor. Udeležencem se bo izdalo potrdilo o obisku tečaja.

S. Z. Olympia bo nastopila v soboto 21. januarja ob 19.30 v telovadnici Monte Cengio v Trstu proti vseučiliški ekipi CUS.

12. občni zbor SKPD »F. B. Sedej« bo v soboto 21. januarja ob 20. uri v Sedejevem domu v Steverjanu. Dnevni red: 1. poročilo predsednika in odbornikov; 2. razrešilnica sedanjega odbora; 3. volitve novega odbora; 4. razno.

DAROV

Za sklad Katol. glasa: Jožef in Antonija Kogoj, Francija 44.650 lir; Lojzka Zuljan 12.800; L. E., Slesjan 1.000; v počastitev spomina pok. prof. Jožeta Peterlina Majda Gerald 10.000; Zora Brendula 1.500 lir.

Za Katoliški dom v Gorici: N. N., duhovnik 20.000; N. N., družbenica 50.000; B. Z. 10.000; N. N. 10.000; N. N., družina 5.000; Marijina družba 10.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 4.000; N. N. 1.000; N. N. 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: M. Zvanut v spomin na pok. sestro Zoro 5.000 lir. **Za Alojzijevešče:** namesto cvetja na grob Emilije Fabjan vd. Čaudek vnukinja Marija Tomšič, Doberdob 20.000; N. N., Doberdob 50.000; Milka Goričan s prošnjo za zdravje 10.000; M. A., Gorica 10.000 lir.

Ob smrti mame Emilije Čaudek daruje hči Milka za Katol. glas in Alojzijevešče po 20.000 lir, vnuk Vinko pa za Katol. glas 15.000 lir.

Zuodar Justina iz Coma daruje: za obnovo cerkve sv. Ivana v Gorici 5.000, za sklad Katol. glasa, za Marijanišče na Opčinah in za semenišče po 2.000 in za lačne po svetu 5.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: v spomin na pok. sina Gabrijela Kralj njegova mama iz Trebč 44 10.000; Marija Ražem, Bazovica 10.000; Marija Živic 10.000; msgr. Marijan Živic 5.000; Marija Žagar, Bazovica 45, v spomin Andreja Metlika 5.000; ob zlati poroki Zalke in Lojzeta Križmančič 10.000; v spomin tragično umrlega Albina Kalca daruje Aldo Križmančič, Bazovica 240 10.000, Marija Faksetova, Bazovica 46 pa 5.000; Dora Živic, župnišče Bazovica 10.000 lir. Vsem dobrotnikom želimo ob tej priložnosti uspešno in zdravo novo leto 1978! Za Skupnost Družina Opčine: hvaležni Karlo Kalc.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Karlo Neri 10.000; Marija Bizjak v spomin pok. Amalije Čok 3.000; Justina Negode v spomin Amalije Čok 4.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Erminija Kalc 10.000; družina Vremec Rinaldo 1.000; Angela Malalan 2.000; Sosič Eleonora, nečakinja in družina v spomin tete Roze 10.000; N. N. 7.000; družina Škabar Peter v spomin tete Roze Furlan 10.000; Marija Coccoli 2.000; Betty in Davorin Sinigoi ob poroki 50.000 lir (in ne 5.000 kot smo zadnjič pomotoma objavili).

Za obnovitev cerkve na Banah: Albina Malalan 1.500 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugah: Pepka Bellafontana 2.000 lir.

Za žrtve potresa v Slov. Benečiji (po g. Gorkiču): N. N. v blag spomin Stanka Vičiča 5.000 lir.

Za Sv. goro: C. M. 2.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. v spomin Stanka Vičiča 5.000; N. N. 10.000 lir.

Za misljone: v spomin Severine in Zorke Delpin družina Matelič-Sturm 20.000; v počastitev spomina dr. Ignacija Lenčka Majda Gerald 10.000 lir.

P. T.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 22. do 28. januarja 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Nediški zvon, oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Bardo. 11.05 Mladinski oder: Marko in jage babab. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli na koncertnem odru. 9.30 Kaku so jele naše nuonote. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.30 Razgovori o ženski stvarnosti v literaturi. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Slovenski zbori. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Jaroslav Hašek. Adrijan Rustja: »Dobri vojak Švejk v prvi svetovni vojni«, I. del. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Giuseppe Verdi: Traviata, opera.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Narečno izrazoslovje v delih Fulvia Tomizze. 13.15 Zbozovska glasba. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Dobri vojak Švejk, II. del. 14.30 Motivi iz filmov in revij, vmes: Kulturna zabeleznica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Giuseppe Verdi: Traviata, opera.

Sreda: 9.05 Skladatelj dirigira. 9.30 Prehrana in zdravje. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Ljudje in dogodki. 12.00 Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 »Stevevan 77«. 13.30 Od melodije do melodije. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Dobri vojak Švejk, 3. del. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Giuseppe Verdi: Traviata, opera. Tretje in četrto dejanje. 18.05 »Mesečnik«.

Četrtek: 9.05 Zlate plošče - nekdanj in danes. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Družina v sodobni družbi. 13.15 Lansko mednarodno pevsko tekmovanje »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici. 13.15 Od melodije do melodije. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Dobri vojak Švejk, 4. del. 15.35 Kaj je novega v diskoteki? 16.30 Odprimo knjigo pravljic!

Petek: 9.05 Lahka glasba raznih narodov. 9.30 Block notes, zapiski Marka Kravosa. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Rojstna hiša naših velemož. 12.00 Na sporedu je opera. 13.15 Pevska revija Cecilijanka 1977: Zbor »Andrej Paglavac« iz Podgore in zbor »Planika« iz Ukev. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Dobri vojak Švejk, 5. del. 14.30 Veliki izvajalci, vmes: Kulturna beleznica. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mario Simini: Koncert za violo in orkester. 18.05 Kulturni dogodki v deželi in ob njenih mejah.

Sobota: 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Pa se sliš!, slovenske ljudske pesmi. 13.35 Izbor iz operet in glasbenih komedij. 14.10 Roman v nadaljevanjih: Dobri vojak Švejk, šesti in zadnji del. 14.30 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom. 18.05 »Gibigiana«. Izvaja SSG iz Trsta. 18.45 Vera in naš čas.

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame in stare mame

EMILIJE ČAUDEK

se iskreno zahvaljujemo domačemu g. župniku in vsem prijateljem, ki so spremili pokojno na zadnji poti.

Sovodnje, 14. januarja 1978

Sinovi in hčere z njih družinami

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega nepozabnega moža, očeta in zeta

JOŽEFA (Pinota) CLEMENTINI

se iskreno zahvaljujemo župniku msgr. J. Jamniku za žalni obred, pevskega zboru, šolskim sestram, nosilcem krste in vencev, darovalcem cvetja in za dobre namene ter vsem, ki so z nami sočustvovali in našega dragega pokojnika spremili na zadnji poti.

Boršt, 15. januarja 1978

Zalujoča družina Sedmak

Šport

Olympia drugič uspešna

Olympia - Pav Despar 3:0 (9, 6, 8)

Olympia: Soban, Čotič S. in M., Lavrenčič, Tommasi, Cernic, Spazzapan, Pavletič. Pav Despar: Bianchi, Desomaro, Donati, Fabris, Montanari, Pivella, Tuccio, Capostesso, Mondini, Piani, Posca.

Sodnika: Fulizio in Calligaro.

V petdesetih minutah igre v rastočem ritmu je goriška šesterka opravila z ne pričakovano dobro pripravljenimi gosti iz Vidma; saj je spočetka kazalo, da bo našim tokrat trda predla. In bi tudi tako bilo, ko bi nasprotniki bili le nekoliko bolj izkušeni. Drugače pa so čisto v redu: odlično tolčejo in branijo, znajo pa se tudi hudo demoralizirati...

V prvem setu je tja do desetice vladala na igrišču precejšnja izenačenost, dokler niso olympijci opravili nekaj uspešnih o-

brambnih potez in plasiranih žog, ki so po vsej verjetnosti zmedle Vidmčane. Bilo je jasno, da je treba kar se da krepko tolči, zato da se iznenadi nasprotno obrambo, ki je bila vse preveč na pravem mestu. Ubrana poteza, t.j. odgovor na napad s še ostrejšim napadom, se je izkazala povsem pravilna, ker smo na lastne oči videli, kako se ruši odpor na »oni strani mreže«.

V skladu s tem je bil zadnji set tudi časovno najkrajši. Treba pa je tudi poudariti, da nismo pri Olympiji še nikdar videli tolikšne volje do uspeha naenkrat. Praviloma je prihajalo do večjih ali manjših zastojev. Upati je, da bo tako tudi v naprej, gledalcem in igralcem samim v zadovoljenje.

S.Z. Olympia je tudi letos izdalo poseben koledar prvenstvenih tekem prve divizije. Na voljo je pri odbornikih in igralcih.

Prihodnje kolo bo Olympia odigrala na tujem igrišču, v Trstu, in sicer v soboto 21. januarja ob 19.30 proti vseučiliški ekipi Cus.

P. T.

Nedelja 29. januarja je namenjena za naš katoliški tisk. Velikodušno ga ta dan podprimo s svojimi darovi